

Borza je kot železniška postaja

Odzivi Sprememba lastništva naj ne bi poslabšala

slovenskega finančnega trga – V tujini je včasih lažje priti do kapitala

LJUBLJANA – Včeraj podpisana pogodba o prodaji Ljubljanske borze zagrebški naj bi za trg pomenila prej plus kakor minus, saj se investitorjem zdaj obeta večji trg. Ohranili pa bodo tudi zdajšnji model trgovalne tehnologije.

SILVA ČEH

Na Ljubljanski borzi je bilo junija v kotaciji 48 delnic: devet v prvi kotaciji, 11 v standardni in 28 v vstopni kotaciji. Na borzi so še obveznice, zakladne menice in komercialni zapisi. Tržna kapitalizacija je bila 30. junija letos visoka dobrih 23 milijonov evrov, borznega prometa pa je bilo za 39 milijonov evrov. Največji delež v tržni kapitalizaciji, več kakor 36-odstotni, ima delnica Krke.

Kaj pomeni prodaja borze za slovenski kapitalski trg in njegove igralce? Z Ljubljanske borze so odgovorili: »Sprememba lastništva in ohranjanje obstoječega modela poslovanja borze na tehnologiji skupine CEESEG (Dunajske borze) ne prinaša poslabšanja delovanja slovenskega organiziranega trga. Z obstoječimi operativnimi sistemi skupine borz CEESEG in v neposrednem sodelovanju s slovenskim veliko bolj primerljivim trgom bo mogoče delovati še bolj usmerjeno in lažje razvijati posebne rešitve, kot so potrebne za manjše kapitalске trge, ter s tem olajšati vlaganje finančnim posrednikom in vlagateljem.«

Večji trg, več priložnosti

Matej Šimnic, analitik iz borzno-posredniške družbe Alta, večjih vplivov menjave lastništva ne pričakuje, saj lahko sama borza na razvoj finančnega trga vpliva v zelo omejenem obsegu, in je kapitalski trg odvisen še od drugih dejavnikov; pri tem pa pomembno vlogo prek zakonodaje in privatizacije

ima tudi politika. »S privatizacijo bo kapitalski trg počasi zamiral, saj ni znamenj, da bi se država umaknila iz gospodarstva prek borze, zasebna podjetja pa so večinoma premajhna, da bi se odločala za zbiranje kapitala na borzi. Seveda še ne moremo reči, da je s tem pot Ljubljanske borze končana, saj Zagrebška borza ob ugodnih pogojih lahko kljub vsemu vzpostavi dolgoročno vzdržan sistem in izboljša poslovanje. Ne glede na prihodnost Ljubljanske borze pa se morajo vlagatelji in tudi podjetja zavedati, da so del globalnega finančnega sistema in da so priložnosti za vlaganje in iskanje kapitala včasih v tujini še boljše kot doma.«

Igor Štemberger, direktor borzne hiše Ilirika, meni, da se s spremembo lastništva za sam trg in igralce na njem ne bo nič bistveno spremenilo, le trg bo večji, kar je pozitivno. Tako Štemberger kakor **Matjaž Gantar**, direktor KD Group, menita, da s(m)o priložnosti,

ki so bile realne v devetdesetih, namreč da bi Ljubljanska borza postala center za jugovzhodno Evropo, zapravili. Kdo je kriv za to, je drugo vprašanje, očitno pa se tudi pri teh priložnostih niti vodilni na borzi niti politika niso mogli dogovoriti, da bi tak center tudi razvili. Gantar celo meni, da je imela Slovenija takrat priložnost, da postane mali Luksemburg. Sicer pa pravi, da za investitorje na borzi, kamor sodi tudi KD Group, sprememba lastništva ne pomeni veliko, saj si je borzo mogoče predstavljati kot železniško ali avtobusno postajo: na ene vlaki in avtobusi prihajajo, drugih se izogibajo. **Grega Tekavec** iz društva **MDS** meni, da je za borzni trg pomembno povpraševanje in če tega ni, je mrtvilo, kakršno je na naši borzi. Borza je tudi odsev stanja v gospodarstvu in pri privatizacijah, ki so spet negotova. Tega, da bi podjetja prek borze prišla do kapitala, pa se je pri nas že težko spomniti, razmišlja Tekavec.

V trgovanju na slovenski borzi je do zdaj vladalo mrtvilo.

FOTO: BLAŽ SAMEC